

Жалба, подадена на 25 юли 2011 г. — Turbo Compressor Manufacturer/Съвет

(Дело Т-404/11)

(2011/С 290/15)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Turbo Compressor Manufacturer (Техеран, Иран) (представител: К. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото този нормативен акт засяга жалбоподателя,
- да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, като задължи ответника да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че са нарушени основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Нарушени са правата на жалбоподателя, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Член 16 от Хартата гарантира свободата на стопанска инициатива в Европейския съюз, а член 17 гарантира правото на ползване, и по-конкретно, на разпореждане със законно придобитото имущество в Европейския съюз. Членове 20 и 21 от Хартата гарантират на жалбоподателя равно третиране и недопускане на дискриминация.

С обжалваното решение се изключва възможността жалбоподателят да участва в търговския оборот в Европейския съюз. Така се създава опасност за икономическото оцеляване на жалбоподателя. Жалбоподателят зависи от доставки от икономическата територия на Европейския съюз.

Не е налице обществен интерес да се ограничат свободата на жалбоподателя на стопанска инициатива, правото му на собственост, правото му на равно третиране и правото му

на недопускане на дискриминация. В частност липсват доказателства, които оправдават в достатъчна степен решението на ответника и свързаното с него накарняване на основните права на жалбоподателя. Жалбоподателят по-конкретно не участва в дейности, свързани с разпространението на ядрена енергия и/или в разработването на системи за доставяне на ядрено оръжие.

На следващо място, допуснато е недоразумение. Дружеството, посочено в обжалваното решение под наименованието „SATAK“, не съпада с жалбоподателя. То е дружество — трето лице, което е независимо от жалбоподателя. Жалбоподателят може да си обясни факта, че в обжалваното решение е включен в списъка от приложение II към Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран единствено с това, че е налице обръкване с друго дружество, което контролира дружество „SATAK“ или дружество със сходна фирма.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че е допусната явна грешка в преценката на фактите, въз основа на които е прието решението.

Допусната е явна грешка в преценката на фактите, въз основа на които е прието решението. Жалбоподателят не участва в дейности, свързани с разпространението на ядрена енергия, търговията и/или разработването на системи за доставяне на ядрено или друго оръжие.

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че е нарушен принципът на пропорционалност.

В решението си ответникът не е спазил принципа на пропорционалност. След направените търсения в Интернет на ключови думи „SATAK“ и „ядрена програма на Иран“ жалбоподателят може само да предполага, че посочената в точка 31 от приложение I Б към Решение 2011/299/ОВППС доставка включва 6 съветски крилати ракети тип „круз“ (KH-55(SM)), за които се твърди, че Иран е придобил от Украйна през 2001 или 2002 г.

Жалбоподателят нито има търговски отношения с украинското държавно предприятие „UkrSpetzExport“, нито внася съветски крилати ракети тип „круз“ (KH-55(SM)) или други оръжия, или системи за доставка на оръжие.

Жалбоподателят не е дружеството, посочено в приложение I Б, точка 31 към обжалваното решение под наименованието „SATAK“.

4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на изслушване.

Извършено е нарушение на правото на изслушване. Изложените в точка 31 от приложение I Б към обжалваното решение мотиви са неразбираеми за жалбоподателя и ответникът не му е представил разбираеми мотиви, поради което са нарушени правото на жалбоподателя на защита и правото му на ефективна съдебна защита.